

ת"פ 36272/01/13 - חסן חיג'אזי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

28 מאי 2017

ת"פ 36272-01-13 מדינת ישראל נ' חיג'אזי

בפני כב' השופט ד"ר רון שפירא, סגן נשיא

המבקש חסן חיג'אזי

ע"י ב"כ עו"ד איברהים כנעאנה

נגד

המשיבה מדינת ישראל

החלטה

ביום 19.2.14 נגזר דינו של המבקש לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, עבירות תעבורה שונות ועבירות כנגד שוטרים. במסגרת גזר הדין נגזר עליו עונש של פסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.

המבקש התמהמה בהעברת רישיון הנהיגה לבית המשפט ואולם, בסופו של יום שלח את רישיונו למזכירות בית המשפט בדואר רשום ביום 23/7/14. ביום 27/7/14 שלחה לו מזכירות בית המשפט הודעה לפיה הרישיון אשר שלח המבקש באמצעות הדואר אינו בתוקף מאחר ופקע עוד ביום 15/12/13. על כן נדרש המבקש להמציא אישור ממושרד הרישוי, אשר יעיד על כך שרישיונו של המבקש לא חודש וכי אין ברשותו רישיון אחר.

עובדות אלו אינן שנויות במחלוקת. כפועל יוצא מכך ניתן גם לקבוע כי הרישיון אשר נשלח למזכירות בית המשפט התקבל, לכל המאוחר, ביום 27/7/14.

לטענת המבקש הוא לא קיבל את מכתב המזכירות ומטעם זה לא ידע כי עליו להמציא אישור של משרד הרישוי אשר יעיד כי רישיונו לא חודש וכי אין בידיו רישיון אחר.

בהתאם, עותר המבקש לחשב את תקופת הפסילה מיום גזר הדין, זאת מהטעם שבמועד זה לא היה בידיו רישיון בתוקף, ולחילופין מהיום שבו התקבל רישיונו במזכירות בית המשפט.

המשיבה מתנגדת וטוענת כי היה על המבקש להמציא את אישור משרד הרישוי כפי שנדרש ומשלא עשה כן, למעשה לא החלה תקופת מנין פסילת הרישיון.

לאחר ששמעתי את טענות ב"כ הצדדים החלטתי להיעתר לבקשה במובן זה שתקופת פסילת רישיונו של המבקש תימנה מיום 27/7/14, המועד שבו הגיע רישיונו הקודם למזכירות בית המשפט. אבהיר להלן.

אין חולק כי היה על המבקש להפקיד את רישיונו. המבקש למעשה פעל ושלח את רישיונו היחידי שהיה לו לבית המשפט. כאמור, הרישיון התקבל בתיק בית המשפט לכל המאוחר ביום 27/7/14.

לא ברור מדוע נשלח המכתב לכתובתו של המבקש ולא לבא-כוחו אשר ייצגו בבית המשפט במהלך כל הדיון בעניינו. אין ראייה כי המכתב שנשלח התקבל אצל המבקש. אמנם בפריט הדואר הרשום נרשם כי המכתב הגיע לבן משפחה ואולם, לא ידוע לאיזה בן משפחה ואין ראייה כי המבקש ידע כי נשלח אליו מכתב. בנסיבות אלו סבור אני כי לא ניתן לטעון כנגד המבקש כי לא מילא את חובתו, זאת כאשר הוא שלח למזכירות בית המשפט את הרישיון היחידי שיש לו, ולא ידע כי מבקשים ממנו להמציא אישור נוסף.

אוסף עוד כי מעבר לאמור, לא היתה כל מניעה שהמדינה תבדוק האם משרד הרישוי הנפיק למבקש רישיון נהיגה אחר, זאת במועד הרלוונטי לאירוע, לא כל שכן לקראת הדיון בפני. לא נטען בפני כי הונפק למבקש בשלב כלשהו רישיון נהיגה אחר ושהיה לו בשלוש השנים האחרונות רישיון נהיגה בתוקף. וכאמור, ענין זה ניתן היה לבדוק בקלות ולהציג נתונים בפני בית המשפט.

בנסיבות אלו חלה חזקת תקינות הפעולה המנהלית על משרד הרישוי וחזקה כי משרד הרישוי לא הנפיק למבקש רישיון חדש וזאת בשים לב לגזר הדין החל עליו. על המבקש חלה החזקה הנגזרת מחזקת החפות כי לא פעל במרמה להוצאת רישיון נהיגה נוסף וזאת בניגוד להצהרתו ולאחר ששלח את רישיון הנהיגה שהיה בידיו, כפי שנדרש, למזכירות בית המשפט.

בסיכומי של דבר אני קובע, בשים לב לאמור לעיל, כי התאריך של 27/7/14 יחשב לתאריך שבו הופקד רישיון הנהיגה של המבקש כדין וממועד זה תימנה תקופת פסילת הרישיון, בהתאם לפסק הדין למשך שלוש שנים. כפועל יוצא מכך, תסתיים תקופת הפסילה ביום 26/7/17.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ז, 28
מאי 2017, בהעדר הצדדים.
ד"ר ר. שפירא, ס. נשיא